

INORK EZ NAU EZAGUTZEN

Ainhize Bengoa Gezuraga

Gernika-Lumo

Inork ez nau ezagutzen.

Inork ez du benetan bereizten noiz nagoen ondo
edo txarto,

noiz den nire irribarrea benetakoa eta noiz faltsua.

Inork ez daki zenbat aldiz esnatzen naizen gauean
dardarka eta izerditan blai,

norbaitek ur izoztua botata bezala.

Inork ez ditu ezagutzen nire orbanen istorioak edo
nire begi zuloen zergatiak,

inork ez ditu ikusten nire betaurreko atzean
dauden begi negartsuak.

Inork ez ditu aditzen nire ukabil more edo gorriak,
hainbat aldiz neure burua zigortzeko erabili
ditudanak.

Inork ez ditu nabaritzen nire esku muturretako
orbanak,

batzuk zaharrak besteak berriagoak, batzuk
sakonak eta besteak azalekoak,

baina denak helburu berdinarekin eginak,

nik benetan zerbait sentitzeko, gero damutzen
banintzen ere.

Inor ez bada nire itxuraz ohartzen,
gutxiago sumatzen dute nire barnealdean dagoen
kaosa.

Nire barrualdea buruz behera dago, hankaz gora,
nahas-mahas hutsa da, nahaste-borraste itzela.
Inork ez daki zein den nire abesti gogokoena,
zein entzuten dudan triste nagoenean, edo pozik
edo haserre nagoenean.

Inork ez daki zein liburu irakurtzen dudan negar
egiteko,
edo zein filma ikusten dudan barre egiteko.

Inork ez daki noiz den nire urtebetetzea, eta
horregatik ez dut inoiz oparirik.

Gauza horien guztien baturak bakardea sortzen
du,

eta ez nago bakarrik,
jendea harat-honat ikusten dut nire inguruan eta
horrek oso txarto sentiarazten nau,
inor ez baita gelditzen ni nola nagoen galdetzeko,
ez eta agurtzeko ere.

Denaren baturak ezegonkortasun bat sortzen du
nire barnean,
eta ezegonkortasun horretatik kaosa sortzen da.